

Ὀδυσσεΐας Προοίμιον «Θεά, εἶπὲ καὶ ἡμῖν»

γιὰ βαρύτονο, ὀρχούμενο γυναικεῖο χορό, κλαρινέτο καὶ ἄρπα

Πέμπτη, 22 Δεκεμβρίου, 2-3 μμ, Αἴθριο Κοσμητείας Φιλοσοφικῆς ΕΚΠΑ, 3ος ὄροφος

Ἡ Τιτανίδα Μνημοσύνη, κόρη τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Γαίας, μητέρα τῶν Μουσῶν ἀπὸ τὸν Δία, ἡ πυρόξανθη θεότητα ποὺ χάνεται στὰ βάθη τῆς ἱστορίας, χρόνους καὶ χρόνους πρὶν τὴν ἐφεύρεση τῆς γραφῆς, διαλαμπαδεύει μέσω τῆς μνήμης τὴν προφορικὴ ἱστορία. Χωρὶς μνήμη δὲν ὑπάρχουν τέχνες· χωρὶς μνήμη δὲν ὑπάρχει διάλογος, κρίση, αἰτιολογία, πρόβλεψη ἢ πρόληψη· χωρὶς μνήμη δὲν κοινωνοῦνται οἱ κανόνες καὶ οἱ ἐνέργειες τοῦ σύμπαντος, ὁ κύκλος τῆς ζωῆς, ἡ γνώση τοῦ πῶς ζοῦμε στὸν κόσμο.

Ἐμπνέει τὸν ποιητὴ ἡ Τιτανίδα νὰ διηγηθῆ ἱστορίες τοῦ παρελθόντος καὶ μύθους τῆς κοινότητας, κατορθώματα ἡρώων, ἐμπλοκὲς θεῶν, μέσα σ' ἓνα ὄνειρικό, ποιητικὸ νεφέλωμα· τὸν ἐμπνέει νὰ μελοποιήσῃ τὸν λόγο του, νὰ τὸν κἀνῃ τραγοῦδι, νὰ τὸν διδάξῃ στὶς κόρες-σήμερα, μητέρες-αὔριο τῆς νέας γενιᾶς, ὥστε νὰ σωθοῦν στὴν κιβωτὸ τῆς μνήμης οἱ ἀξίες τῆς παράδοσης.

Τοὺς στίχους 1-10 τοῦ προοιμίου τῆς ὀμηρικῆς Ὀδύσσειας μελοποίησε ὁ Στέλιος Ψαρουδάκης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀναλαμβάνει τὸν ρόλο τοῦ ἀοιδοῦ. Τὴ Μνημοσύνη ἐνσαρκώνει ἡ ὀρχηστρὶς Ἀνδριάννα Παπανικολάου, ἡ ὁποία μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ τὸν χορὸ τῆς ὀδηγεῖ τὰ βήματα τῶν κοριτσιῶν καὶ τὶς ἐμψυχώνει. Ὁ σκοπὸς εὐοδώνεται: οἱ ἐμπνευσμένοι στίχοι μεταλαμπαδεύονται στὴ χορεία τῶν γυναικῶν, ποὺ ἐκεῖνες, ὡς βασικοὶ φορεῖς τῆς παράδοσης καὶ τῆς μνήμης, περνοῦν τὴ γνώση στὰ τέκνα τους. Ἡ Μνημοσύνη ἔχει ἐπιτελέσει τὸ ἔργο της.

Τὴ γυναικεῖα χορωδία συνοδεύουν στὸ κλαρινέτο ἡ Παναγιώτα Πονηροῦ καὶ στὴν ἄρπα ἡ Μαρία Μαλαφῆ· ὅλες φοιτήτριες τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν. Τὴν ἐπιμέλεια τῆς παρτιτούρας εἶχε ὁ Μανόλης Πισσαράκης. Προγυμναστὲς τῆς χορωδίας, ὁ Νίκος Μαλιάρης καὶ ὁ Σάββας Ρακιντζάκης. Τὰ κρόταλα κατασκεύασε ὁ Σπῦρος Ζαμπέλης.

Τὸ ἔργο ἀφιερώνεται στὸν δάσκαλο Μᾶρκο Δραγούμη, ποὺ ἐνστάλαξε στὸν μελοποιὸ τὴν ἰδέα πῶς ἴσως ὁ Ὅμηρος πρῶτος νὰ ἔσυρε τὸν καλαματιανό!